

Verborgen hoekjes

📷 en 🗨️ door Jaap Stoter

Op de huidige locatie zijn we als Modelbouwvereniging Arnhem al veertien jaar druk met het bouwen van diverse modelspoorbanen. Het bouwen en onderhoud gebeurt altijd met veel enthousiasme, iedereen helpt iedereen, regelmatig is het ook gewoon een gezellige bende. Kortom, de sfeer is goed.

Zo ook op onze H0-gelijkstroombaan. Ooit verdiende deze de titel van een eclectische baan. Dit was en is nog steeds van toepassing. Er is geen weergave van een vaste of specifieke periode, alle stijlen lopen door elkaar. Het rijdend materieel is ook van alle tijden. En toch heeft zo'n vrije benadering een zekere charme. Bij het werken met een vast tijdperk ligt de druk van het presteren hoger. Nu kan iedereen inspringen met eigen ideeën of voorstellen om bepaalde situaties te veranderen of uit te breiden. Wel onder de voorwaarde dat er aan de baancoördinator wordt uitgelegd wat de bedoeling is. Bij twijfel kan er eventueel gestemd worden. Op onze baan zijn nog steeds plekjes te vinden die best een aanpassing of verbetering waard zijn.

Een tijdje geleden vond ik een dergelijke plek op onze baan, aan de achterkant waar het beneden-hoofdspoor onder een viaduct door naar achteren verdwijnt. Het kleine stukje terrein onder het viaduct heeft jarenlang braak gelegen. Niemand waagde zich er aan. We wisten niet wat je er op zou kunnen zetten, daarbij was het best wel een beetje onzichtbaar onder het viaduct. Het belang was dus niet zo groot. Ik noem dat verborgen hoekjes. En die vind ik nou juist zo leuk om aan te pakken.

In dit geval leek het me leuk om een soort van kraakpanden te maken uit oud-industriële gebouwen. Dus werken met oude rommel, kapotte daken en gesneuvelde ramen. Dankzij Theo Grootens heb ik de beschikking over een ruime voorraad restanten van bouw pakketten en had ik al snel een leuk voorraadjie te pakken. De beschikbare ruimte is smal waardoor er geen hele gebouwen geplaatst konden worden. Het

moesten halve panden worden. Bij voorkeur met vakwerk en niet rechthoekig, maar schuin verlopend waardoor het een speelser tafereeltje met meer diepte zou worden. Ooit heb ik een paar nissenhutten gemaakt van lucifers en (klein-)ribbelkarton. Hiervan heb ik er één ingekort. De deuren, ook uit karton gemaakt, zijn ingekrast en samen met de "golfplaten"

Bron: **Het Zijspoor** - clubblad van Modelbouwvereniging Arnhem e.o.

geweatherd. Alleen moest er dan nog een nieuw achterkantje in komen en een verlichtingspunt. En daarmee was het eerste onderdeelje best wel snel klaar.

De uitgekozen wanden zijn op maat gemaakt en het metselwerk is ingekleurd. Daarna zijn de voegen met lichtgrijze acrylverf ingewassen. Het vakwerk is lichtbruin geveerd en daarna met dunne zwarte acryl afgewerkt, evenals de kozijnen en deuren. Sommige vensters zijn dichtgetimmerd met planken (dun gesneden roerhoutjes...). Andere vensters zijn voorzien van (beschadigde) raampartijen. Sommige ramen zijn afgedekt met kleden of dekzeilen, evenals de reparaties van de golfplaten op het dak.

Ook missen hier en daar een aantal dakpannen. De daarvoor aangebrachte dekzeilen maak je eenvoudig uit tissues. Knip zo'n doekje eens door en splits de laagjes daarvan. Eén laagje op maat knippen en breng het daarna aan op de plek waar jij wilt. Dan indruppelen met verdunde houtlijm (verhouding 1:1). Na het drogen op kleur brengen en klaar is het zeil. De afgebroken dakgoten staan ook best goed op deze afbraakpanden.

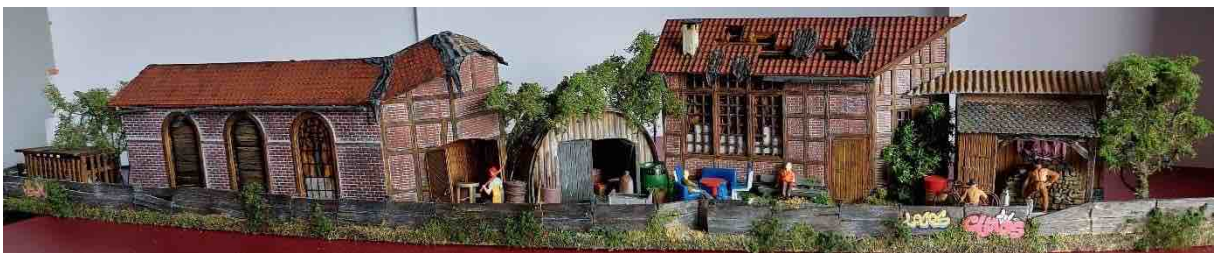
Vervolgens de bestrating. Mijn voorkeur ligt bij het werken met gips. Gewoon een ruwe laag aanbrengen, even afschuren en daarna een steenmotief er in krassen. Monnikenwerk? Jazeker! Maar het geeft een erg mooi resultaat. Geen enkel stukje is gelijk aan iets anders en je ziet geen lasstukken van aan elkaar gelijmde platen.

Het geheel is ingekleurd met lichtgrijze acrylverf. Daarna vlekkelig elke keer iets donkerder grijs aanbrengen en na droging daarvan iets bruine en rode verf minimaal aanbrengen (met een nagenoeg droge harde kwast). Tenslotte afwerken door het geheel met dunne zwarte acryl in te wassen.

Een schutting tussen het spoor en gebouwen was wenselijk. Wie weet of er ooit kleine kraker-tjes komen? Of misschien raken we de geit kwijt? Of loopt de hond weg? De palen zijn van lucifers gemaakt, de planken van roerhoutjes. Het houtwerk is bruin geverfd en met zwart ingewassen. Voor de veroudering van het hout zijn een paar witte vegen toegevoegd.

Tenslotte de afwerking, zoals verlichting en details. Het houthok rechts is gevuld, het schuurtje is klaar en voorzien van een dak. De geit aan de linkerkant heeft ook een dak boven haar hoofd gekregen. Een oude stationsfiets (van het bovenliggende station?) wordt gerepareerd. Er zijn kunstenaars op de schutting bezig geweest... Blijft de vraag hoelang men in deze ruimtes wil verblijven. De daken zijn nog lang niet waterdicht.

En je moet tegen een beetje herrie kunnen. De treinen rijden rakelings langs de schutting. Ook over het viaduct komt veel treinverkeer. Met name op de dinsdagavonden is het er erg druk. Het was in ieder geval heel erg leuk om dit verborgen hoekje aan te kleden. En zo zijn er nog mogelijkheden genoeg. Bekijk de baan eens kritisch en verzin een leuk item. Veel plezier!

